

שירים העוסקים בפגיעות מיניות

ארנה וינר

משפחה נוספת נפגעת על ידי אותו אדם, הן פנו לבקש עזרה על מנת להפסיק את הפגיעה ולהגן על בת המשפחה הצעירה יותר.

היו מקרים שבהם הנפגעת או הנפגע נשאלו על ידי אחד ההורים, או אנשי מקצוע, האם מישהו פוגע בהם, והם הכחישו את הפגיעה, מתוך חששות שונים, ורק כעבור זמן התברר שהיה מי שהבחין אך הנפגע בחר להכחיש.

לאחרונה אנחנו נחשפים בתקשורת למקרים רבים של פגיעות אנשי צוות חינוך בתלמידים. גם כאן מתבססים הפוגעים על האמון שרוחשים הילדים לאנשי החינוך האמונים על שלומם, מורים, מדריכים, שרת ושומר. אינני יודעת אילו תכנים עוד יש בשאר השירים של יהודה אטלס, אלו שלא מצאו דרכם אל בין דפי פסיכואקטואליה, אולם אין לי ספק שלשיריו יכולה להיות תרומה בטיפול. ברצוני להזמין אותו אפוא להרחיב את דבריו גם אל מה שקורה בתוך חברת הילדים. פגיעות מיניות מסוגים שונים מתרחשות בבית הספר ומחוצה לו. פגיעות קבוצתיות, שבהן ילדים וילדות, נערים ונערות, נפגעים על ידי קבוצת ילדים, ובימינו הפגיעות הורחבו גם אל תחום המדיה והרשתות החברתיות.

ברצוני להוסיף את נושא שומרי הסף. אני חושבת שאנחנו, כאנשי חינוך, חייבים לשים דגש על שומרי הסף, כל אותם ילדים, מבוגרים, שיודעים ושותקים, עומדים מהצד ולא מתערבים. לדעתי יש לחנך את הנוער לאכפתיות, לראות את האחר, ובמקרה של חשד שמישהו נפגע או עובר משהו קשה, עליהם לידע על מנת לעזור ולעצור את הפגיעה.

תודה רבה שלוחה ממני למשורר יהודה אטלס, שהרים את הכפפה והתגייס לתת קול לאלה שאינם יכולים להשמיע את צעקתם בקולם שלהם.

כשהגיעו השירים לידי, קראתי אותם ברצף. גופי הצטמרר, חשתי פיק ברכים, תחושה קשה של תיעוב וסלידה אחזה בי. ברוך השם, לא חוויתי פגיעה מינית, להוציא הטרדות קלות והצעות מיניות שעדיין חווה כל מתבגרת וכל חיילת בצבא, שלא השאירו בי חותם רב מדי ולא צילקו את נפשי.

התחושות הקשות, ברמה הפיזית, עלו כי קריאת השירים שבה והציפה מחדש את סיפורי מאות המקרים שבהם הייתי מעורבת במהלך 13 השנים שבהן ריכזתי כפסיכולוגית את תחום מניעת התעללות מינית בילדים ונוער במחוז תל אביב ובעיר תל אביב מטעם שפ"י ומטעם שפ"ח תל אביב.

היטיב כותב השירים לתאר באופן כה מדויק היבטים שונים בתחום הפגיעות המיניות, תוך התייחסות לדילמות. דילמות שעולות בנושא החשיפה, ויש הטוענים שטראומת החשיפה קשה מטרומת הפגיעה. שאלת האמון, "האם יאמינו לי?" האמון שנפגע באב שפוגע, באם שלא רואה, החשש מהשלכות החשיפה, פירוק המשפחה, רגשות האשמה.

כשמדובר בפגיעה בתוך המשפחה אלו הם המקרים הקשים ביותר והמורכבים ביותר. יש בנות שמדווחות ואחר כך מתחרטות ומבקשות לבטל הודעתן. המקרים שהיו לי קשים במיוחד היו המקרים שבהם היה ברור לנו שהאם ידעה, אך שיתפה פעולה, או שתקה, כל אחת מסיבותיה השונות, אך חשנו שהאם הפקירה את הבת והגישה אותה כקורבן.

בנושא של אימהות שמתעלמות ומכחישות, לא רואות, נתקלנו גם בפגיעות מיניות של אחים. אני באופן אישי טיפלתי במספר נערות שנפגעו מינית על ידי אחיהן הבוגרים. במפגש עם ההורים, בפרט עם האימהות, הן לא היו מוכנות להכיר בעובדות. סירבו לראות.

השיר "שומרת אחותי", נראה שנכתב כולו על סמך המציאות. טיפלתי בנערות שנפגעו על ידי קרוב משפחה או על ידי שכן, או חבר של ההורים, ורק כשגילו שבת